

עד תערוכה

אפקזה אחתה, הפוכה, אפשר לומר, לחיל אולטרנטיבי, היא משרד' עמותת "זכרות". "זכרות" היא עמותה שפעלת בשנים האחרונות למן מחדש, בפועל ובתודעה, את מפת היישובים הפלשניים שנחרבו ב-1948 ומאוחר יותר. נורמה מוש' אצלה בחיל הכנסה המרווה של משרד' העמותה, תערוכה שלומית באמון, מוש' אצלה בשתייה בקיבוץ עמר, אחרון לקיבוצי חומה ומגדל. הקיבוץ נבנה באומן ומוס' גדל בשתייה בקיבוץ עמר, אחרון לקיבוצי חומה ומגדל. הקיבוץ נבנה סמוך מאוד לנפר הערבי אל-זראה. שנים ספורות אחרי הקמתו הופק בו סרט המשחדר את ה"עליה לתקע" (מושג שיש לתת עלי את הדעת). בסרט אין דבר המזכיר את הנפר ותושביו. יכול לא היו מעולם. זה לא חדש, זה קרה בהרבה מקומות, אבל גילוי מהקיקה הלא מקרית הזאת העיר נשכח. באומן ומוס' נזכר איך היה הנפר הערבי השכן בקשרו שכנות טובה עם הקיבוץ בילדותם, איך הוא הלך ונמחק בהדגה מהשייח' אחרי שתושביו נעלמו, עד שהודחק גمرا.



עבודה של שלומית באומן. "יחסים הטוביים עם שכנים מהכפר אל-זראה"

שלומית באומן מציגה יצירות קרמיות צבעונות לבן בדמות טלוויזיות קטנות, מהסוג שמשמש בחדרי מעקב. על כל אחד מהן מופיעים צילומים הלקוחים מהסרט. עבודות ידאו של אריאל מיזוסה, "ערץ אל-זראה", מוקנת על קיר כשאחד המוניטורים ממוקם במרכזה התמונה. מיזוסר משתמש הסרט השחור ובסרט דומה שנעשה בקיבוץ דן. הוא עורך קטעים מתוך הסרטים בהילך אחריו, מוסיף להם אוביツיה ובעיקר פסקול מדהים המשלב שכנות של סאונד שייצרת הקבלה לשכנות זיכרון. מתוך כליל הצללים שימוש בעדינות רבה קולות אדם ואילן מזיקה מתוך התרבות היהודית והערבית, חזיר ועולה משפט אחד בחר: "יחסים הטוביים עם שכנים מהכפר אל-זראה".

שתי העבודות המשולבות

את אחת בשנייה יוצרות

מרחב חוויתי שעובד טוב,

חרף העובדה שהוא נמצא

בתוך, בין שני מסדרדים.

במקביל לפיתוחת

התערוכה יצא לאור כתוב

עת חדש, "סדק", בעריכה

משמעות של "זכרות"

וקבוצת "פרהסיה":

אמנים, מעצבים ופעילים

חברתיים הנוטנים לשירותי

עיצוב לאירועים

חברתיים.

* "ערץ אל-זראה" שלומית באומן. אוצרת: אריאל מיזוסר יציקות גוף קרמי: אירונה סטרנדה. אוצרת: מרים מוש. משרד' עמותת 'זכרות'aben גבירותי 61, תל אביב

מכתבו לכתבה הדפסת כתבה

שלומית באומן



סיכום חולון